

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 20. april 2018 af Østre Landsrets 13. afdeling
(landsdommerne John Mosegaard, Tuk Bagger og Helga Lund Laursen (kst.) med domsmænd).

13. afd. nr. S-2648-17:

Anklagemyndigheden
mod

1) T1

Født januar 1968

2) T2

Født april 1968

(advokat Karoline Døssing Normann, beskikket for begge)

Roskilde Rets dom af 19. september 2017 (11A-2713/2017) er anket af T1

og T2 med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden har påstået domfældelse efter anklageskriftet samt skærpeelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af de tiltalte og vidnet V .

Tiltalte T2 har supplerende forklaret blandt andet, at han ikke kan sige noget om, hvornår de episoder, han har forklaret om, fandt sted. Det var ikke sådan, at han og F1 begge løb rundt om sofabordet. Det var mere, at F1 løb om på den anden side af sofabordet, mens tiltalte blev stående på sin side af sofabordet, så han kunne få fat i F1 ; når han løb ud derfra. Der kom ikke noget ud af de tre episoder, som

han har beskrevet, i forhold til læsningen, og derfor kom der ikke flere episoder. Begge børn har altid haft styr på lektierne. De tre episoder fandt sted nok inden for tre uger, men han husker det ikke. Det var omkring F1's skoleskift. Han klappede F1 i numsen med flad hånd, og der var kun tale om ét slag i hver af de tre episoder. Når han valgte den metode fremfor at tale med F1, var det, fordi de havde prøvet forskellige metoder uden resultat, herunder at tale med F1 om det, og han troede, at et klap i numsen ville få F1 til at læse. F1 blev selvfølgelig ked af det, for han var opkørt og havde ikke lyst til at læse. Klappene i numsen gjorde F1 forskrækket og ked af det. Det var ikke skolens, men deres egen beslutning, at F1 skulle læse højt for dem for at træne sit ordforråd. Højt-læsningen foregik i sofaen, hvor han kunne sidde ved siden af F1 og følge med i læsningen. Det var ikke altid, at F1 ikke ville læse. Han klappede ikke F1 i numsen, for at det skulle gøre ondt på ham, men for at få ham til at læse. Han ved ikke, om T1 slog børnene. Bagefter kan han godt se, at F1 har været skuffet over, at de ikke har været gode nok til at tage hånd om de alvorlige problemer, han havde i skolen, men han forstår stadig ikke, hvorfor F1 har forklaret, som han har gjort. Han er også meget forundret og forbløffet over F2's forklaring. Både han og T1 har fuldtidsarbejde, men hans arbejdsdag er lidt kortere end hendes. Børnene er gennem hele deres opvækst blevet passet af deres morfar torsdag aften, mens han og T1 er til dans. Han ved ikke, hvornår F1 har skrevet noterne i sin telefon, for de fulgte ikke med i, hvad han skrev i sin telefon. Når det er sket, at F1 og F2 har haft søskendeskænderier eller måske noget voldsommere, har han bedt dem om at stoppe eller gå ind på hver deres værelse. F1's retfærdighedssans giver sig udslag i, at der kun skal lidt til, at han føler sig urimeligt behandlet.

Tiltalte T1 har supplerende forklaret blandt andet, at hun gav F1 klappene på armen og benet i de situationer, hvor F1 ikke overholdt deres aftaler om, hvor længe han måtte spille på sin computer, og meningen var, at han skulle stoppe, fordi han skulle læse højt. Hun kan ikke sige noget nærmere om, hvornår og over hvor lang en periode episoderne fandt sted, men det har nok været omkring tidspunktet for skoleskiftet, og det var allerhøjest to eller tre gange. Det var bare et lille dask for at markere, at han skulle lade være med at blive ved. F1 var meget sur og hidsig i sin ageren.

F1 holder meget på sin ret og synes altid, at han har ret. Man får meget hurtigt at vide, hvis han er uenig med én. Han gav ikke udtryk for, at daskene gjorde ondt. Han har ikke sagt "av". F2 har nok kendt til læseaftalerne med F1, og hun kan også sagtens have været vidende om, at han ikke havde lyst. Hun har ikke set eller vidst noget om episoder

mellem T2 og F2. Hun og T2 har ikke accepteret, at børnene har slået på hinanden. Børnene ved godt, at de ikke må slå. Hun synes, at det er underligt, at børnene blev kørt til afhøringen i samme bil, så de kunne snakke sammen om, hvad de skulle fortælle. F2 siger jo også under afhøringen, at hun kun kan huske at være blevet slået én gang. I bagklogskab kan hun se, at det måske ikke var et godt tidspunkt at kræve, at F1 læste højt derhjemme. Efter at børnene er kommet hjem igen, har alt været som i gamle dage.

Vidnet V har supplerende forklaret blandt andet, at F1 virkede meget rolig under samtalen den 22. august 2016. F1 fortalte selv, men hun spurgte først. F1 sagde, at både han og søsteren blev slået. Hun husker ikke, om F1 talte om, hvad moderen gjorde. F1 virkede troværdig på hende, fordi han forklarede sig roligt og kontrolleret. Der var ikke noget, der gjorde, at hun blev bekymret for, at han løj. Det var hendes indtryk, at F1 sagde sandheden og ikke overdrev. Hun fik underretningen fra Køge Private Realskole om, at F1 og F2 blev slået, men hun husker ikke, om det var af begge forældre. Hun kan ikke huske, hvordan passagen om, at F1 havde fortalt, at hans far havde slået ham i hovedet to gange, kom ind i anmeldelsen. Hun kunne se på F1, at der var sket noget grænseoverskridende for ham. Det var i forbindelse med, at de talte om, at F1 var blevet slået, at han fortalte hende, at han havde haft et mærke. Adspurgt vedrørende hendes aftale under samtalen den 22. august 2016 med F1 om, at han kunne sms'e til hende, hvis der skete nye episoder med vold, har hun oplyst, at F1 ikke sms'ede til hende efter samtalen.

Videoafhøring af 28. september 2016 af F1 og F2 er afspillet under hovedforhandlingen i landsretten.

Personlige oplysninger

T2 har om sine personlige forhold forklaret, at de tiltalte stadig bor i det samme hus, og at han har det samme arbejde. Adspurgt om betydningen for familien af, at børnene har været fjernet og er kommet hjem igen, har han forklaret, at det da altid er ulykkeligt at komme i en sådan situation og chokerende at se på videooptagelserne, hvad børnene har sagt, og hvad de kan finde på at sige. F2 læser stadig højt en gang imellem, men F1 har ikke lyst til at gøre det, så det gør han ikke.

T1 har om sine personlige forhold forklaret, at hendes arbejdsmæssige situation er den samme. Det har efter børnenes tilbagekomst været meget det samme, men de kæmper stadig alle med det, der er sket. De er tilbage til en harmonisk familie.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det fremgår af sagen, at F1 fortalte sin lærer og derefter skolens inspektør om forholdene i hjemmet den 17. august 2016, og at skolen derefter den 19. august 2016 sendte underretning til kommunen herom. Det fremgår videre, at F1 deltog i en børnesamtale med kommunens sagsbehandler, V, den 22. august 2016, hvor han fortalte om forholdene i hjemmet. F1 har derefter deltaget i videoafhøring den 28. september 2016. F1 har gennem hele forløbet fastholdt sin forklaring om, at de tiltalte har slået såvel ham som F2, for så vidt angår T2 mange gange, og for så vidt angår T1 et færre antal gange. Han har endvidere forklaret, at det har stået på i flere år. F1's forklaring støttes af F2's forklaring og tildels af noterne på F1's telefon, som F2 dog ikke har kunnet bekræfte fuldt ud. Børnenes forklaringer på videoafhøringerne er fremtrådt konsistente og i vidt omfang overensstemmende og troværdige. De tiltalte har selv forklaret om enkelte tildelinger af slag, som de dog ikke har opfattet som af en sådan karakter, at der har været tale om vold. De situationer, de tiltalte har beskrevet i den forbindelse, svarer til de situationer, som børnene har beskrevet, og som har ført til, at de blev tildelt slag med flad hånd.

Herefter findes det bevist, at T2 i en periode på omkring to år forud for den 28. september 2016 adskillige gange har slået F1 der dengang var 10-12 år, med flad hånd på ryg, skulder og især i bagdelen, og at T2 også i samme periode har slået F2, der dengang var 7-9 år, med flad hånd i bagdelen. T1 har i samme periode adskillige gange slået F1 med flad hånd på låret og i bagdelen. Der var for begge de tiltalte tale om hårde slag, som omfattes af straffelovens § 244. Det er derimod ikke bevist, at T1 har slået F2, og det er heller ikke bevist, at F1 er blevet slået på ryg og skulder af T1.

Det er endvidere bevist, at de tiltalte gensidigt var bekendt med, at den anden udøvede vold, og i visse tilfælde har overværet, at den anden udøvede vold. På baggrund af F2's

forklaring er det endvidere bevist, at T1 i hvert fald i et tilfælde har bedt T2 om at slå F1. Uanset at de tiltalte ikke har været sammen om de enkelte voldsforhold, findes volden på denne baggrund at være udøvet i forening, jf. straffelovens § 23.

I dette omfang findes de tiltalte skyldige efter anklageskriftet.

5 voterende udtaler:

Børnene er nu hjemgivet efter en periode, hvor de var tvangsfjernet fra hjemmet. Herefter og i øvrigt af de i dommen anførte grunde finder disse voterende straffene passende, hvorved bemærkes, at der ikke er grundlag for at fastsætte vilkår om samfundstjeneste.

1 voterende udtaler:

Henset til karakteren af det begåede, finder denne voterende, at straffene bør ændres, således at T2 straffes med fængsel i 30 dage, og T1 straffes med fængsel i 20 dage, begge med betingelser som for byretten.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen stadfæster landsretten dommen.

Th i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T1 og T2 stadfæstes.

De tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

Pia Henriksen
Retsassistent

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 19. september 2017

Rettens nr. 11A-2713/2017

Politiets nr. 1200-73241-00541-16

Anklagemyndigheden
mod

T2

Født april 1968

T1

Født januar 1968

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 26. maj 2017.

T2 og T1 er til-
talt for

1.

T2

vold efter straffelovens § 244,

ved i en ukendt periode på flere år frem til den 28. september 2016, på bo-
pælsadressen Sted 1, at have udøvet vold mod sin søn, F1

, født den februar 2004, og sin datter F2

, født den april 2007, idet han flere gange om måneden slog

F1 med flad hånd på ryg, skulder og bagdel, og slog F2 på bagdelen
flere gange i perioden fra 2014 og frem, ligesom han overværede eller var vi-
dende om og lod passere, at T1 slog børnene med flad hånd

2.

T1

vold efter straffelovens § 244,

ved i en ukendt periode på flere år frem til den 28. september 2016, på bo-
pælsadressen Sted 1, at have udøvet vold mod sin søn, F1

, født den februar 2004, og sin datter F2

, født den april 2007, idet hun flere gange om måneden slog

F1 med flad hånd på ryg, skulder, bagdel og lår, og slog F2 på bagdelen flere gange i perioden fra 2014 og frem, ligesom hun overværede eller var vidende om og lod passere, at T2 slog børnene med flad hånd, og ligesom hun ind imellem bad ham om at slå børnene.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frihedsstraf.

De tiltalte har nægtet sig skyldige.

Sagens oplysninger

Der er under hovedforhandlingen i sagen afgivet forklaring af de tiltalte og af vidnet familierådgiver V .

T2 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

" T2 forklarede, at han siden 1999 har været gift med T1 . De har sammen børnene F1 og F2 . De har boet i Karlslunde siden 2001. De er en harmonisk familie, men børnene har deres egne personligheder. F1 giver nogle gange anledning til konflikter. F1 har sine egne meninger og mener ikke, at man kan tvinge ham til noget, han ikke har lyst til. Han er kommet i puberteten, og det kan man mærke.

F1 skiftede skole i 5. klasse, fordi han igennem længere tid var blevet mobbet og ikke trivedes. Han havde længe bedt om at skifte skole. Efter en episode på hans fødselsdag besluttede de, at han skulle skifte skole, og han begyndte på Køge Private Realskole op til vinterferien. F1 følger fint med i skolen og laver altid sine lektier. De har ikke haft konflikter omkring lektier, som F1 selv har styr på. F1 spiller meget på computer og iPad, og det har givet anledning til problemer, fordi de synes, at han bruger for meget tid på det. De har derfor lavet computertider efter at have talt med ham om det.

Han har ikke slået F1 under konflikter om lektier eller spilletider. På et tidspunkt opdagede de, at F1's ordforråd ikke var alderssvarende, og at han ikke var så god til at læse. De besluttede derfor, at han skulle begynde at læse højt for dem i ca. 15 minutter. F1 gik da i 5. klasse. Der har været episoder, hvor F1 ikke har villet læse, når de bad ham om det. To gange har han derfor jagtet F1 rundt om sofabordet i stuen for at få ham til at sætte sig og læse. Han har ved disse lejligheder givet F1 et klap i numsen. Det har ikke været hårdt, og han tror ikke, at det har gjort ondt, og det har heller ikke været hensigten. Han har ikke taget fat i F1 . Han har gjort det, for at F1 skulle forstå, at han skulle læse, når tiltalte sagde det. Han ved ikke, om F1 kan have opfattet det mere voldsomt, end tiltalte har tænkt det.

Foreholdt bilag 0-2, afhøringsrapport af 1. november 2016, side 4, hvoraf fremgår, at "Det har været i forbindelse med disse læseøvelser, at F1 har nægtet at læse disse øvelser. Så har han lige skulle spille færdig på computeren, kigge på iPaden og på den måde trukket tiden. Sigtede oplyser ham om mindst tre gange, at hans skal gå i gang med at læse. Det er korrekt, at han i disse situationer, ved tre episoder, har givet F1 et "klap i numsen"", forklarede tiltalte, at han har forklaret som anført til politiet.

Han husker, at det er sket to gange i stuen og én gang, hvor F1 var løbet ind på sit værelse. Han gik ind på værelset og gav F1 et klap i numsen med flad hånd. Han har ikke slået F1 på skulderen eller ryggen.

Forevist bilag 22, rapport, undersøgelse af F1's mobiltelefon, forklarede han, at han ikke ved, hvor F1 har det fra, eller hvorfor eller hvornår han har skrevet det ned. Det har ikke noget på sig. De var på Tenerife på en af de anførte datoer og havde en dejlig ferie. Børnene fik ikke en gang skældud.

F2 er en sød pige, der altid har styr på sine ting og laver sine lektier. Hun vil gerne læse højt. Det var været i weekenden, at han har haft tid til at læse med dem. De kan ikke nå det på hverdage. Der har ikke været konflikter med F2 omkring højtlesning. Hun har som F1 fået skældud, hvis hun og F1 har været oppe at toppes. Han har aldrig givet F2 et klap i numsen.

Han har aldrig set sin kone slå børnene, og hun har aldrig bedt ham om at slå børnene. Hun har ikke overværet de gange, hvor han har givet F1 et klap i numsen.

Adspurgt af sin forsvarer, advokat Karoline Normann, forklarede han, at de har prioriteret, at de spiser morgenmad og aftensmad sammen. Børnene går til de fritidsinteresser de vil, og de har altid bakket op om det. F1 har spillet badminton flere gange om ugen. Han har også gået til bordtennis. F2 har gået til dans hver lørdag og er blevet kørt dertil. De har altid talt med børnene, om hvordan de havde det, så børnene har ikke gået og holdt på noget. De troede, at de havde styr på mobberiet på F1's gamle skole, men det kom lidt i bølger. F1 var meget ked af at gå på skolen, men har hele tiden været meget glad for sine fritidsinteresser. F1 har syntes, at de ikke gjorde nok for ham i forhold til den mobning, han var udsat for. Det var før skoleskiftet, at de blev opmærksomme på hans dårlige ordforråd. F1 blev meget gladere, efter at han skiftede skole. De fortsatte højtlesningen, efter han skiftede skole. Han husker ikke, om episoderne, hvor han klappede F1 i numsen, lå før eller efter skoleskiftet. De har ikke talt om disse episoder efterfølgende. F1 har ikke nævnt det.

Børnene er i al almindelighed velopdragne. Under skole-hjem-samtaler har det aldrig været et tema, at der var problemer med børnenes adfærd. Heller ikke når børnene er hjemme hos deres morfar, hvilket de er hver uge, har der været problemer.

Forevist bilag 22, forklarede han, at på en af de anførte datoer var de hjemme hos morfaren hele dagen. Den 14. august er deres bryllupsdag, og han er ret sikker på, at der ikke er sket noget den dag.

Adspurgt af advokat Peter Kragh forklarede han, at han efter, at de blev sigtet i sagen, har talt med T1 om de tre episoder, hvor han klappede F1 i numsen. Han har ikke omtalt dem tidligere, fordi der ikke var nogen grund til det."

" T2 [...] forklarede supplerende, at samarbejdet med F1's nye skole har været velfungerende. F1 var meget glad for skoleskiftet og faldt hurtigt til i den nye skole. F1 er en godt begavet dreng. Hans ordforråd er stadig ikke helt godt nok.

Den 28. september 2016 blev han ringet op på sin arbejdsplads og bedt om at møde på kommunen. Børnene skulle til videoafhøring, og han og hans kone fik at vide, at børnene var blevet anbragt i en plejefamilie. De nægtede at samtykke til en frivillig anbringelse, og børnene blev derfor tvangsanbragt. De så ikke børnene i en hel måned. Herefter blev der iværksat overvåget samvær. Børnene blev hjemgivet den 6. august i år. Der er blevet foretaget en forældrekompetenceundersøgelse af dem begge, og de er begge fundet egnede som forældre både sammen og hver for sig.

Han er forundret over, at børnene har forklaret som sket. Han ved ikke, hvor de har det fra, som de fortæller om. Begge børn har en stærk retfærdighedsans, og F1, der er teenager, er i en fase, hvor han ved alting bedst."

T1 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

" T1 forklarede, at hendes forhold til F1 i bund og grund er rigtigt fint. F1 har et andet og mere iltet sind end F2. Han har også sværere ved at tale om tingene. Der har været udfordringer i forbindelse med at læse og overholde aftaler om spil, og det er mundet ud i nogle vældige diskussioner mellem hende og F1. F1 har foretaget sig alt muligt andet end at læse. Der har i den forbindelse været enkelte situationer, hvor hun ikke har kunnet tale med ham. Når der har været konflikter med F1, har hun prøvet at fortælle ham, at de har lavet en aftale. Hun har forsøgt at finde ud af, hvorfor han ikke overholder den aftale, de har indgået. Hun har prøvet at tale med ham, men han har enten været i forsvars- eller angrebsposition. Langt de fleste gange er det endt med, at han har læst. Nogle gange er det kommet så vidt, at hun har givet ham et lille klap på armen og i en bestemt tone sagt: "Nu stopper det". F1 har da været langt ude i diskussionen. Hun har gjort det et par gange. Det har været sjældent, og der er gået lang tid mellem episoderne, måske helt op til et år. Det skete ikke, da han var mindre. Det er kun i forbindelse med, at han skulle læse højt. Det begyndte, da han var omkring 11-12 år og har nok hængt sammen med, at han kom i puberteten. Hun har dasket ham på armen eller benet, hvis han

har ligget på sofaen. Hun har ikke dasket ham andre steder.

Noget tyder på, at F1 har opfattet det mere voldsomt, end det har været hendes hensigt. Hun og F1 har ikke talt sammen om episoderne. Hun har ikke set det som, at hun har slået ham, og at det var noget, de skulle tale om. Det hører til sjældenhederne, at det når så langt. T2 har ikke været der, når det er sket, og det er først noget, de har talt om, efter de blev sigtet i sagen.

F2 er meget nemmere at aflæse og tale med end F1. Hun er mere åben, hvis der er noget, der nager hende. Der har aldrig været tilsvarende episoder med hende, og hun er aldrig blevet dasket. Hun har aldrig set episoder mellem T2 og F1. Hun har aldrig bedt T2 om at give børnene et klap i numsen eller lignende.

Forevist bilag 22, rapport, undersøgelse af F1's mobiltelefon, forklarede hun, at hun ikke ved, hvorfor eller hvornår han har skrevet det. Nogle af dagene har de ikke været hjemme.

Adspurgt af sin forsvarer, advokat Peter Kragh, forklarede hun, at hun kan tilslutte sig T2's forklaring om børnenes fritidsinteresser. Hun har i lighed med T2 fuldtidsarbejde i København. I et par år op til oktober 2016 havde hun en del overarbejde og kom senere hjem end T2. Der har været tidspunkter, hvor de hver især har været alene med børnene. Der har i alt været to eller tre episoder, hvor hun har givet F1 et dask. F1 har ikke sagt av, og der har ikke været mærker. Han har heller ikke grædt."

" T1 [...] forklarede supplerende, at hun kan bekræfte T2's forklaring om hjemgivelsen af børnene."

V har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"Hun forklarede at hun arbejder i forvisitationen i Kommune. Hun har afholdt børnesamtale med F1, som de ikke kendte i forvejen. Hun har ikke talt med F2. Hun skrev anmeldelsen til politiet i samarbejde med sin leder. F1 fortalte under samtalen, at begge forældre slog, og at det primært var faderen, der slog. F1 viste, at der både blev slået med flad og knyttet hånd. Hun spurgte, hvornår det var sket sidste gang. F1 spurgte, om han måtte tage sin telefon frem, hvorefter han viste, at han havde skrevet dato og klokkeslæt ned og nogle gange, havde der havde været årsagen til slagene. Politianmeldelsen blev foretaget på baggrund af samtalen. F1 fortalte, hvor ofte han blev slået, men hun husker ikke i dag, hvad han svarede.

Forevist bilag 2-1, Kommunes anmeldelse af 31. august 2016 til Midt- og Vestsjællands Politi, forklarede hun, at hun har skrevet anmeldelsen. Hun har skrevet uddraget af samtalen lige efter, at samtalen var afholdt.

Foreholdt bilag 2-1, side 1, næstsidste afsnit, hvoraf fremgår, at "Adspurgt

fortæller F1, at det er 1-2 gange om ugen at han eller F2 bliver slået", forklarede hun, at hun husker, at hun skrev sådan, og at det var det, som F1 havde forklaret.

Hun har holdt mere end 50 børnesamtaler som socialrådgiver. Ud fra sin erfaring mener hun, at F1 fortalte sandheden. Hun har afholdt samtaler med børn, hvor hun var i tvivl om, hvorvidt det, de fortalte, var rigtigt.

Adspurgt af advokat Karoline Normann forklarede hun, at hun har været ansat i Kommune siden juni 2016. Forinden arbejdede hun i Kommune med samme arbejdsområde.

Foreholdt bilag 2-1, side 2, 6. afsnit, hvoraf fremgår, at "Det vurderes, at der foregår noget grænseoverskridende i hjemmet, da F1 roligt og kontrolleret fortæller omkring kontinuerligt vold fra forældrene. Det er dog uklart om der er tale om vold, og i hvilket omfang dette skulle foregå. F1 virker til at være en dreng, der er kontrolleret i sine fortællinger samtidig med at han næsten ikke viser følelsesmæssige reaktioner ved samtalen", forklarede vidnet, at F1 kun en enkelt gang viste følelser med tårer i øjnene. Han talte monotont.

Foreholdt bilag 2-2, side 8, 4. nederste afsnit sammenholdt med anmeldelsen bilag 2-1 side 1, næstsidsste afsnit, hvoraf fremgår, at "Ut. spørger hvor og hvordan forældrene slår. F1 fortæller, at det primært er på skulderen, men ellers også andre steder på kroppen. F1 giver fortæller at hans far har slået ham 2 gange i hovedet. Ut. beder F1 vise med sine hænder, hvordan forældrene slår. F1 viser både flad hånd og knyttet hånd", forklarede hun, at hun ikke ved, hvordan der er kommet oplysninger ind i anmeldelsen om slagene, som ikke fremgår af referatet af samtalen.

Hun var til stede i monitorrummet under videoafhøringen af begge børn. Hun husker ikke, om hun kom ind til F1 i pausen under hans forklaring.

Adspurgt af advokat Peter Kragh forklarede hun, at F1 gik ind i sine noter på sin telefon, hvor han havde skrevet nogle datoer. Årsagen til, at han var blevet slået, stod ikke ved alle datoerne. Samtalen fandt sted den 22. august 2016. En uge forud for videoafhøringen viste han igen sine noter, hvoraf fremgik, at han havde skrevet yderligere otte datoer.

Forevist bilag 22, rapport, undersøgelse af F1's mobiltelefon, forklarede hun, at hun blev forevist disse noter. Hun må have husket forkert, da hun forklarede, at der også var angivelser af klokkeslæt."

Der er afspillet videoafhøring af børnene F1 og F2.

De tiltalte er ikke tidligere straffet.

Der er til brug for sagen foretaget personundersøgelse af de tiltalte i henhold

til retsplejelovens § 808.

Rettenns begrundelse og afgørelse

Efter F1 og F2's detaljerede og troværdige forklaringer, der i det væsentlige er overensstemmende, og som til dels understøttes af de noter, F1 har skrevet i sin telefon med angivelse af dato, indimellem årsag og hvem der blev slået, finder retten det bevist, at T2 i en periode på omkring to år forud for den 28. september 2016 har slået begge børnene med flad hånd i bagdelen, og at T1 i den samme periode med flad hånd har slået F1 på bagdel og lår. Retten finder det endvidere bevist, at forældrene har været vidende om og ladet passere, at den anden udsatte børnene for vold i det beskrevne omfang. Efter F2's forklaring finder retten det endvidere bevist, at T1 i enkelte tilfælde har bedt T2 om at slå F1.

Efter F2's forklaring finder retten, at der ikke er ført bevis for, at T1 har slået F2, og det findes ved de afgivne forklaringer heller ikke bevist, at F1 er blevet slået på ryggen og skulderen.

I det anførte omfang findes de tiltalte skyldige i den rejste tiltale.

Straffen for T2 fastsættes til fængsel i 40 dage, jf. straffelovens § 244.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 1.

Straffen for T1 fastsættes til fængsel i 30 dage, jf. straffelovens § 244.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 1.

Retten har på den ene side lagt vægt på, at der er tale om vold begået over en lang periode og på den anden side på, at volden ikke har medført fysiske skader.

Henset til de tiltaltes særdeles gode personlige forhold finder retten, at straffen kan gøres betinget alene på vilkår, at de tiltalte ikke i prøvetiden begår ny kriminalitet.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T2 skal straffes med fængsel i 40 dage.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder følgende betingelse:

Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.

Tiltalte T1 skal straffes med fængsel i 30 dage.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder følgende betingelse:

Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.

De tiltalte skal betale de sagsomkostninger, der vedrører dem.

Anne Schultz-Nielsen
Dommer

/maca

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETTEN I ROSKILDE, den 26. september 2017

Søren E. Andersen
kontorfuldmægtig